

Monenlaisia huomioita

Johdanto

Tässä kirjoituksessa esittämistäni asioista vallitsee myös toisenlaisia käsityksiä. Tiedostan siis, että esitän vain omia käsityksiäni.

Maailmankuvista

Vielä 1900-luvulla oli tavallista, että kun maailmankuvia rakenneltiin, niistä tehtiin pysähtyneitä, vaikka evoluutio-oppi olikin jo tuttua ihmisille. Antiikin perintö painoi niin raskaasti ajatteluamme, että emme osanneet siirtyä evolutiivisiin todellisuuskäsityksiin, varsinkaan emme osanneet siirtyä ajattelemaan evoluutiossa etenevää ikiäretösaatiota, koska se on heti laajassa ristiriidassa antiikin muuten arvokkaan perinnön kanssa.

Psykoanalyysista

Kun ihmisen ajattelu kaavoittuu ja liimaantuu kiinni joillekin kulkutavoille, se ei eriydy, eikä irtaannu siitä liimauksesta helpolla. Varsinkaan, jos tällainen liimautuma on jo ollut vallalla tuhansia, kenties miljoonia vuosia, jopa satoja miljoonia vuosia, josta saakka ihminen on miettinyt näitä asioita. Maapallo on nykyisen tietämyksen mukaan 4-5 miljardia vuotta vanha, ja 2/3 tästä ajasta on ihan kunnollisten eliöiden historiaa. Sitä ennen oli elämän esiasteiden aika, ja nekin ovat jo olleet kauas asti rationaalisesti toimivia otuksia.

Psykoanalyysi tekee töitä näiden liimautumien ja kaavoittumien irtaannuttamiseksi, purkamiseksi, eriyttämiseksi. Tulokseksi tulee naturalistista realismia, tietoisuutta kansanomaisesti sanottuna. Se aiheuttaa yksilön hyvinvoinnin kohenemisen. Ja se maailmankuva ei ole pysähtynyt, vaan on evoluutiossa etenevä.

Tällaista työtä olisi psykoanalytikoilla paljon, ja tutkimalla hoitamisen suuntaus voisi hyvin olla kyseessä, laajastikin käsitettynä. Käsitykseni mukaan kuitenkin meidän psykoanalytikot ovat lähteneet mukaan kaikenlaisiin harhaoppeihin, ja ulos tästä keskeisestä työstä, niin, että psykoanalyysin osalta pätee, että oppi meillä on hyvä, mutta analytikko-ihmiset ovat sen hylänneet.

Neutraalisuus

Luonnonmukaisuus, neutraalisuus, oikeudenmukaisuus. Kaikki tosiasiat, viimeistä myöten, ja pienintä ja suurinta myöten, ovatkin oikeudenmukaisia ihmiselle. Oikea oikeus. Olo helpottuu ja paljon jännitystiloja rentoutuu. Vapautumista tapahtuu. Luottamus oikeuden toteutumiseen vahvistuu. Ymmärrän kyllä positivistejä, mutta en itse löydä koskaan sillä tavoin, vaan löydän aina neutraalisuuden, ja se onkin minulle parempi, ja helpompikin.

Sairautensa voittanut

Paljon käytetään tätä kuntoutuja-sanaa, ja minäkin käytän sitä. Mutta en pidä siitä oikein, koska kuntoutuminen on etenemistä kroonistumisen uralla. Ja minä haluan kroonistumisen sijasta parantua, edetä paranemisen uralla, sairauden voittamisen uralla. Mieluummin käytän sanaa hullu, koska se voi olla myös sairautensa voittanut hullu. Erilainen raita selässä kuin terveillä; ja sairaus kuitenkin voitettuna. Tästä syystä johtuu sekini, etten halua terveitten yhteisöön, vaan haluan jatkaa tässä nykyisessä joukossa.

”Oikeita ihmisiä”

Meidän nousu on hitaan nopeata. Viikossa tapahtuu paljon. Monet meidän mielenterveysyhdistysten lehdistä ovat harvoin ilmestyviä. Sellainen tapaus on aina oikein porras parempaan. Psykiatrit pelkäsivät 40 vuotta sitten, että tekisimme vallankumouksen, koska järjestäytyminen oli juuri alkanut. Myöhemmin he totesivat pelkonsa aiheettomaksi, ja meidät ”oikeiksi ihmisiksi”. Se on jo ollut tärkeä vieraantumisen vähenemistapaus.

Psykiatria edelläkävijä

Psykoanalyttinen taho on ollut viime aikoina kovin vaikeaa. Olisin odottanut heiltä monta isoa puheenvuoroa käynnissä olevaan keskusteluun. Johtavat psykiatrit ovat esittäneet isoja puheenvuoroja, kuten esitelleet, että psykoterapian vanhat totuudet on saatu kirjoitettua tieteeksi. Hoitotyö järjestetään sillä tavoin.

Sain äänet hallintaan

Minulla oli ollut kymmeniä vuosia jatkunut ja pahentunut äänien kuuleminen. Kaksi vuotta sitten sain ääniä kuulevalta ystävältä kirjallisuusvihjeen tästä aiheesta; Erkki Lehtiranta; Musiikin korkeammat oktaavit. Teos oli kokonaan mielenkiintoinen, mutta erityisen mielenkiintoisia olivat tekstit, joissa hän kirjoitti resonoimisesta ja äänien kuulemisesta. Resonoiminen on sellainen värähtelyn siirtymis-ilmiö, että kun vaikka kaksi kitaraa laitetaan vierekkäin, ja toisen kieliä rämysytetään, niin toisenkin kielet alkavat soida hiljalleen. Toinen kitara resonoi.

Aloin miettiä, että minullahan on aika paha ympäristökonflikti, ja paljon ristiriitaa ympäristön kanssa. Mutta ei kaiken ympäristön kanssa, vaan oikeastaan vain terveitten enemmistön kanssa. Mielenterveysväen ja saman henkisten terveitten kanssa ei ole mitään ristiriitaa. Sain idean kokeilusta; että jos äänien kuuleminen on ympäristökonfliktin ristiriidan resonoimista, äänien pitäisi loppua ihan nopeasti, kun keskittyy vaan hedelmälliseen yhteistyöhön mielenterveysväen ja saman henkisten terveiden kanssa. Samanaikaisesti kannattaa suuntautua pois päin siitä terveiden enemmistöstä. Kokeilin sitten tätä, ja äänet päättyivät ihan nopeasti oikein. Toistin kokeilun useita kertoja ja joka kerta äänet päättyivät nopeasti oikein.

Sen jälkeen tapahtui suuntautuminen pysyväisluonteisestikin mielenterveysväen ja saman mielisten terveiden suuntaan, ja yhteistyöhankkeisiin näiden ihmisten kanssa. Nyt vaikuttaakin siltä, että äänet ovat jäämässä kokonaankin elämästäni pois.

Lapsuudesta asti kantamani kouristuksenomainen tunne, että minun pitäisi saada aikaan juuri terveitten enemmistön kanssa hyvä yhteistyö, on siis ollut kohtalokas erehdys. Ilmeisesti sellainen yhteistyö ei ole edes mahdollinen. Ja ainakin se aiheuttaa nopeasti voimakasta äänien kuulemista, ja äänet käyvät epämiellyttäväiksi.

Onko sitten kyse kahden eri ihmislajin varhaismuodoista, koska yhteistoiminta ei suju, ja erottautuminen eri joukoiksi antaa näin myönteiset tulokset. Vähän tähän samaan suuntaan pohdiskelin jo viime kevään Revanssissa. Revanssi on Mielenterveyden Keskusliiton jäsenlehti. Loppupäätelmään kirjoitin, että intelligenssiryhmittymähän ovat tänä päivänä toisistaan pois päin suuntautuneita. Nyt näiden uusien aatosten valossa tämä ajatus on yhä puhuttelevampi. (Revanssi 2/2013, sivu 16).

Onko koko mielenterveysasia oiretta jakaantumisesta eri lajeihin? Ja kun tälle jakaantumiselle annetaan periksi, mielenterveydet tulevat kuntoon kaikilla. Tällainen jakaantuminenhan on suuri luonnon totuus, ja ihmisen voimilla sen vastustaminen on varmasti epäonnekasta. Oliko tästä asiasta kyse jo 1980-luvulla, kun

yhteiskunta koki suuren helpotuksen, kun aloitettiin moniarvoisuuskeskustelu. Paljon kahleita lähti ihmisiltä pois, ja elämä helpottui, jo silloin. Siitä on nyt 30 vuotta.

Juha Korkee, ajattelija; Hyvinkää